

„Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2012 na téma „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“ (2011/2307(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“ (COM(2011)0244),
- s ohledem na vizi pro rok 2050 a hlavní cíl pro rok 2020, které přijaly hlavy států a vlád Evropské unie v březnu 2010,
- s ohledem na závěry Rady pro životní prostředí ze dne 21. června a ze dne 19. prosince 2011 o „strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“,
- se zvláštním ohledem na výsledek desáté konference stran Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti, zejména na strategický plán pro biologickou rozmanitost pro období 2011–2020 a cíle z Aiči, Nagojský protokol o přístupu ke genetickým zdrojům a spravedlivém a vyváženém sdílení přínosů plynoucích z jejich využívání a na strategii na mobilizaci zdrojů pro celosvětovou biologickou rozmanitost,
- s ohledem na Úmluvu o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) a na Úmluvu o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů (CMS),
- s ohledem na sdělení Komise nazvané „Budoucnost SZP po roce 2020: Řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky“ (COM(2010)0672) a na návrhy Komise na reformu společné zemědělské politiky po roce 2013,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Rozpočet – Evropa 2020“ (COM(2011)0500) spolu s podpůrnou dokumentací,
- s ohledem na strategický finanční rámec pro období 2014–2020,
- s ohledem na „Souhrnnou zprávu o stavu typů přírodních stanovišť a druhů z hlediska ochrany podle článku 17 směrnice o přírodních stanovištích“ (COM(2009)0358),
- s ohledem na své usnesení ze dne 21. září 2010 o provádění právních předpisů EU zaměřených na zachování biologické rozmanitosti¹,
- s ohledem na své usnesení ze dne 8. července 2010 o budoucnosti společné zemědělské

¹ Úř. věst. C 50 E, 21.2.2012, s. 19.

politiky po roce 2013¹ a své usnesení ze dne 23. června 2011 o budoucnosti SZP do roku 2020: řešení problémů v oblasti potravin a přírodních zdrojů a územní problematiky²,

- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise „Financování programu Natura 2000 a s tím spojené investice: přínos pro přírodu a pro člověka (SEK(2011)1573),
 - s ohledem na studii nazvanou „Ekonomika ekosystémů a biologické rozmanitosti (TEEB)³“,
 - s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a Výboru pro rybolov (A7-0101/2012),
- A. vzhledem k tomu, že Evropská unie nesplnila svůj cíl v oblasti biologické rozmanitosti pro rok 2010;
- B. vzhledem k tomu, že Organizace spojených národů prohlásila období 2010–2020 za desetiletí věnované biologické rozmanitosti;
- C. vzhledem k tomu, že biologická rozmanitost je pro existenci lidského života a blaho společností nezbytná jak přímo, tak i nepřímo prostřednictvím ekosystémových služeb, které poskytuje – např. prospěch vyplývající ze sítě chráněných oblastí Evropské unie Natura 2000 se odhaduje na 200 až 300 miliard EUR a počet míst na plný pracovní úvazek, které jsou přímo podporovány z výdajů návštěvníků v těchto lokalitách a jejich okolí, představuje celkem asi 4,5 až 8 milionů;
- D. vzhledem k tomu, že úbytek biologické rozmanitosti v současné době snižuje celoroční světové HDP o 3 %;
- E. vzhledem k tomu, že téměř 65 % typů přírodních stanovišť a 52 % druhů uvedených v příloze směrnice o přírodních stanovištích se nachází v nepříznivém stavu z hlediska jejich zachování;
- F. vzhledem k tomu, že 88 % populací ryb je loveno nad jejich maximální udržitelný výnos;
- G. vzhledem k tomu, že na území EU již proniklo více než 11 000 cizích druhů, z nichž nejméně 15 % představují druhy invazivní, které narušují biologickou rozmanitost;
- H. vzhledem k tomu, že zemědělci mají životně důležitou úlohu při dosahování cílů biologické rozmanitosti EU; vzhledem k tomu, že v roce 1992 byl dán prvotní podnět pro začlenění ochrany biologické rozmanitosti do společné zemědělské politiky (SZP) a vzhledem k tomu, že následná reforma z roku 2003 zavedla opatření, jako např. podmíněnost, jednotné platby pro zemědělský podnik (oddělování) a rozvoj venkova, které prospívají biologické rozmanitosti;
- I. vzhledem k tomu, že platby do režimů ekosystémových služeb představují slibný

¹ Úř. věst. C 351 E, 2.12.2011, s. 103.

² Přijaté texty, P7_TA(2011)0297.

³ <http://www.teebweb.org>

inovativní finanční nástroj pro zachování biologické rozmanitosti;

- J. vzhledem k tomu, že stanoviště a druhy jsou ohrožovány změnou klimatu; vzhledem k tomu, že ochrana přírody a biologické rozmanitosti mají zásadní význam pro zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se této změně;

Obecné poznámky

1. lituje skutečnosti, že Evropská unie nesplnila svůj cíl v oblasti biologické rozmanitosti pro rok 2010;
2. vítá a podporuje strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020, včetně jejích cílů a akcí; zastává nicméně názor, že některé akce mohou vyžadovat další posílení a jednoznačnější vymezení a že by měla být zavedena konkrétnější opatření, která zajistí účinnější provádění této strategie;
3. zdůrazňuje, že je zapotřebí urychleně jednat a přisoudit vyšší politickou prioritu biologické rozmanitosti, aby byl splněn hlavní cíl EU 2020 v souvislosti s biologickou rozmanitostí a globální závazky týkající se biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že budou-li odpovídající finanční zdroje a politická vůle, existují nástroje na zastavení úbytku biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že zachování biologické rozmanitosti je kolektivním úkolem, který by měl být řešen se zapojením a účastí řady dotčených stran;
4. vítá sdělení Komise o biologické rozmanitosti do roku 2020 a konstatuje, že změna klimatu, úbytek biologické rozmanitosti, hrozby přicházející od invazivních druhů a nadměrná spotřeba přírodních zdrojů patří mezi nadnárodní a nadregionální výzvy, které ovlivňují všechny občany Evropské unie, ať žijí v městských, nebo venkovských oblastech, a že ke zmírnění těchto dopadů je zapotřebí urychleně podniknout kroky na všech úrovních správy, tedy místní, regionální i vnitrostátní;
5. vyzývá členské státy, aby proto začlenily tuto strategii do svých plánů, programů a/nebo vnitrostátních strategií;
6. domnívá se, že záruky biologické rozmanitosti zakotvené ve stávajících právních předpisech EU nesmí být oslabeny;
7. zdůrazňuje, že nová strategie nesmí opět selhat; vyzývá proto Komisi, aby každé dva roky předkládala Parlamentu zprávu o pokroku, v níž bude Rada a Komise informovat o aktuálním vývoji;
8. zdůrazňuje, že pravou zkouškou závazku EU k dosažení cíle v oblasti biologické rozmanitosti a pravým klíčem k řešení této otázky není nová strategie, ale spíše nadcházející reformy v oblasti společné zemědělské politiky, rybářské politiky a víceletého finančního rámce; dále upozorňuje, že selhání první strategie bylo zapříčiněno nedostatečným začleněním ochrany biologické rozmanitosti do ostatních politik EU;
9. domnívá se, že problémy při plnění cílů stanovených pro rok 2010 poukazují na nutnost provedení důkladného přezkumu dosud uplatňovaných metod; trvá na tom, že je třeba vypracovat strategické studie zahrnující všechny složky, které mohou ovlivnit chráněné oblasti a že by tyto studie měly být začleněny do plánů rozvoje měst a měly by být

doprovázeny vzdělávacími a informačními kampaněmi o významu místních přírodních zdrojů a jejich zachování;

10. zdůrazňuje, že ztráta biologické rozmanitosti se nevztahuje pouze na stanoviště a druhy, ale rovněž na genetickou rozmanitost; vyzývá Komisi, aby vypracovala strategii pro zachování genetické rozmanitosti;
11. podotýká, že naše přírodní dědictví je důležitým ekologickým kapitálem, který má zásadní význam pro kvalitu života; domnívá se, že je nutné, aby všechny členské státy spolupracovaly a aby koordinovaly své úsilí o lepší využívání přírodních zdrojů a o zabránění čisté ztrátě biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb jak ve venkovských, tak i v městských oblastech;

Cíle – začleňování biologické rozmanitosti do všech politik Evropské unie

12. zdůrazňuje, že je důležité začlenit ochranu a zachování biologické rozmanitosti do rozvoje, provádění a financování všech politik EU – včetně oblastí jako je zemědělství, lesnictví, rybolov, regionální politika a soudržnost, energetika, průmysl, doprava, cestovní ruch, rozvojová spolupráce, výzkum a inovace – , aby se posílila provázanost odvětvových a rozpočtových politik Evropské unie a aby se zajistil soulad se závazky, které se týkají ochrany biologické rozmanitosti;
13. zdůrazňuje, že strategie v oblasti biologické rozmanitosti by měla být plně propojena se strategiemi pro zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se jí;
14. připomíná, že zásada předběžné opatrnosti představuje právní základ, který by měl být použit ve všech právních předpisech a rozhodnutích týkajících se biologické rozmanitosti;
15. zdůrazňuje, že ochrana, oceňování, mapování a obnova biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb je nezbytná pro splnění cílů plánu pro Evropu účinněji využívající zdroje, a vyzývá Komisi a členské státy, aby jako součást konkrétních opatření zvážily předložení časového plánu pro mapování a posuzování ekosystémových služeb v EU, který umožní přijmout zacílená a účinná opatření k zastavení úpadku biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb;
16. zdůrazňuje, že úbytek biologické rozmanitosti má neblahý dopad na ekonomické náklady pro společnost a že dosud nebyl dostatečným způsobem v hospodářských a ostatních politikách zohledněn; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby posoudily hodnotu ekosystémových služeb a zařadily tyto hodnoty do účetních systémů, jež slouží jako základ pro udržitelnější politiky; zastává názor, že jakýkoli hospodářský model, který nebere zřetel na řádné zachování biologické rozmanitosti, není životaschopný; dále zdůrazňuje, že opatření na obnovu ekosystémů a biologické rozmanitosti významně přispívají k získávání nových dovedností i k vytváření pracovních míst a obchodních příležitostí;
17. zdůrazňuje potřebu provedení důkladného posouzení negativních dopadů jednotlivých hospodářských odvětví na biologickou rozmanitost;
18. zdůrazňuje, že strategie v oblasti biologické rozmanitosti je součástí stěžejní iniciativy pro Evropu účinněji využívající zdroje, a připomíná, že regionální politika hraje zásadní úlohu při zajišťování udržitelného růstu prostřednictvím činností, které podporuje v zájmu

řešení klimatických, energetických a environmentálních otázek;

19. trvá na tom, že značný počet nově se objevujících infekčních onemocnění jsou zoonózy (nemoci přenosné mezi volně žijícími zvířaty, domácími zvířaty a lidmi), a uznává, že obchod s volně žijícími zvířaty i změny ve využívání půdy a v hospodaření s ní mohou vést k vytváření nových nebo ke změně stávajících styčných ploch mezi lidmi, domácími zvířaty a volně žijícími zvířaty, což může způsobit nemoci a ztrátu biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že začlenění politik v oblasti zdraví a dobrých životních podmínek zvířat a obchodních politik do strategie v oblasti biologické rozmanitosti má zásadní význam;
20. zastává však názor, že v případě nedostatku údajů je třeba provést důkladné hodnocení environmentálních, hospodářských a sociálních dopadů;

Zachovávání a obnova přírody

21. zdůrazňuje, že je nutné zastavit zhoršování stavu všech druhů a stanovišť, na které se vztahují právní předpisy EU upravující ochranu přírody, a dosáhnout významného a měřitelného zlepšení jejich stavu na úrovni EU; zdůrazňuje, že by se tak mělo dít prostřednictvím zlepšení přinejmenším jednoho parametru pro stav ochrany, definovaného v článku 1 směrnice o stanovištích, aniž by došlo ke zhoršení v kterémkoli jiném parametru;
22. vyzývá Komisi a členské státy, aby se zavázaly přijmout integrované strategie ke zjištění přírodních hodnot v případě každé zeměpisné oblasti a charakteristických prvků jejího kulturního dědictví spolu s nezbytnými podmínkami pro jejich zachování;
23. zdůrazňuje, že cíle v oblasti biologické rozmanitosti musí být dosaženy pomocí konkrétních kroků, aby byly účinné; s lítostí konstatuje, že přestože byla přijata opatření v boji proti ztrátě biologické rozmanitosti, je v EU v uspokojivém stavu pouze 17 % stanovišť a druhů a 11 % klíčových ekosystémů chráněných podle právních předpisů EU; vyzývá Komisi, aby neodkladně prozkoumala, proč nynější úsilí dosud nebylo úspěšné, a zvažila, zda je možné využít jiné, potenciálně účinnější nástroje;
24. zdůrazňuje, že za účelem stanovení jednoznačného postupu pro dosažení vize do roku 2050 musí být do roku 2020 alespoň 40 % všech stanovišť a druhů v příznivém stavu z hlediska jejich ochrany; připomíná, že do roku 2050 musí být ve stavu příznivém z hlediska jejich ochrany 100 % (nebo téměř 100 %) stanovišť a druhů;
25. vyjadřuje obavy nad rostoucím zhoršováním stavu životně důležitých přírodních stanovišť, jako jsou mokřady, které by měly být vnímány jako prioritní a měly by být řešeny prostřednictvím naléhavých opatření, jež skutečně odpovídají zvláštnímu stavu ochrany, který jim EU přiznává;
26. uznává, že k tříštění ekosystémů a stanovišť nejvýrazněji přispívá budování infrastruktur, urbanizace, industrializace a obecně fyzické zásahy do krajiny; vyzývá místní, regionální a státní správní orgány, aby v rámci svých kompetencí a v souladu s předpisy a opatřeními v oblasti územního plánování tyto aspekty potenciální hrozby ekosystémům a stanovištím zohlednily ve svých projektech územního plánování a rozvoje velkého i malého rozsahu; uznává, že na místní a regionální úrovni existuje tlak a potřeba, aby byl zajištěn podstatný hospodářský rozvoj, a doporučuje místním a regionálním orgánům, aby

dbaly na zachování rovnováhy mezi rozvojem a nutností chránit biologickou rozmanitost a přírodní stanoviště; podporuje další reformy a využívání regionálních i místních rozvojových politik, které mají být přínosné z hlediska biologické rozmanitosti a mají zastavit další úbytek stanovišť, a to obzvláště v období hospodářské a finanční krize;

27. podporuje větší využívání hodnocení dopadu na životní prostředí, hodnocení dopadu na udržitelný rozvoj, strategických hodnocení vlivů na životní prostředí a dalších nástrojů k tomu, aby byly při rozhodování na regionální i místní úrovni zohledňovány dopady změny klimatu a úbytek biologické rozmanitosti; upozorňuje, že z projektů, které prosazují zmírňování změny klimatu a předcházení úbytku biologické rozmanitosti, budou mít prospěch všechny regiony, včetně těch méně rozvinutých;
28. vyzývá členské státy k tomu, aby zajistily, že proces vyhlášení lokalit spadajících pod síť Natura 2000 bude v souladu s cílem 11 z Aiči dokončen do roku 2012; vyjadřuje hlubokou lítost nad prodlevou při vyhlásování mořských lokalit; je znepokojen opětovným povolením lovu v deltě Dunaje a jeho možným negativním dopadem na biologickou rozmanitost; vyzývá Komisi, aby ověřila provádění článku 7 směrnice o ochraně volně žijících ptáků (2009/147/ES¹) ze strany členských států, zejména pokud jde o lov;
29. připomíná, že je naléhavě potřeba zvýšit úsilí na ochranu oceánů a mořského prostředí, a to jak prostřednictvím opatření EU, tak zlepšením mezinárodního řízení oceánů a oblastí mimo jurisdikce jednotlivých států;
30. naléhavě vybízí členské státy k tomu, aby dodržovaly zákonné lhůty stanovené v člancích 4 a 6 směrnice o přírodních stanovištích (92/43/EHS²) pro rozvoj plánů řízení nebo odpovídajících nástrojů pro všechny lokality spadající pod síť Natura 2000;
31. je přesvědčen, že lepší přeshraniční spolupráce by mohla významně přispět ke splnění cílů programu Natura 2000; zdůrazňuje, že pokud jde o ochranu biologické rozmanitosti a přírodních zdrojů, je nezbytná užší spolupráce evropských, vnitrostátních, regionálních a místních orgánů; v tomto ohledu zdůrazňuje příležitosti v zájmu řešení úbytku biologické rozmanitosti prostřednictvím přeshraniční, meziregionální a nadnárodní spolupráce a domnívá se, že by významně přispělo k dosažení tohoto cíle lepší využívání možností teritoriální spolupráce, výměny informací, zkušeností a osvědčených postupů; poukazuje na to, že začlenění priorit souvisejících s biologickou rozmanitostí do regionálních makrostrategií je důležitým krokem k její obnově a ochraně.
32. vyzývá Komisi a členské státy k tomu, aby zajistily řádné zachovávání sítě Natura 2000 tím, že lokalitám spadajícím pod tuto síť poskytnou náležité finanční prostředky; zejména vyzývá členské státy k tomu, aby vyvinuly závazné vnitrostátní nástroje ve spolupráci s jednotlivými zúčastněnými stranami, s jejichž pomocí definují prioritní ochranná opatření a určí související příslušný plánovaný zdroj financování (buď z fondů Evropské unie, nebo z vlastních rozpočtů členských států);
33. zastává názor, že by se mělo zlepšit vymáhání právních předpisů EU, zejména v oblasti ochrany přírody;

¹ Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7.

² Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7.

34. vyzývá Komisi, aby vzhledem ke značným rozdílům mezi členskými státy ohledně provádění právních předpisů Natura 2000 v případě potřeby vypracovala další upřesnění nebo pokyny, které budou vycházet z osvědčených postupů; rovněž vybízí Komisi k poskytnutí pokynů nebo ke sdílení osvědčených postupů pro správu lokalit sousedících s oblastmi sítě Natura 2000;
35. vyzývá Komisi, aby zvýšila svou kapacitu v oblasti zpracování a účinné kontroly stížností a porušování pravidel v souvislosti s řádným prováděním směrnic o ochraně volně žijících ptáků a přírodních stanovišť a aby vypracovala odpovídající pokyny pro členské státy s ohledem na kontrolu provádění těchto směrnic v praxi; dále vyzývá Komisi, aby začlenila opatření na zlepšení provádění a společné vymáhání směrnice o ochraně volně žijících ptáků a směrnice o přírodních stanovišť do současné činnosti týkající se lepšího provádění a inspekce právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí; domnívá se, že s ohledem na své usnesení ze dne 20. listopadu 2008 o přezkoumání doporučení 2001/331/ES, kterým se stanoví minimální kritéria pro inspekce v oblasti životního prostředí v členských státech¹, je nezbytné posílit síť Evropské unie pro provádění a vymáhání práva životního prostředí (IMPEL), a naléhavě vyzývá Komisi, aby podala zprávu o možnostech, jak to učinit, včetně možného vytvoření inspekce Společenství pro životní prostředí, a aby předložila návrh směrnice o inspekcích v oblasti životního prostředí;
36. podporuje iniciativu Komise ohledně školicích programů pro soudce a státní zástupce; zdůrazňuje však, že Komise a členské státy by měly zajistit, aby tyto školicí programy byly rovněž přístupné odborníkům, jejichž činnost souvisí se sítí Natura 2000, např. regionálním a místním orgánům působícím v oblasti vymáhání právních předpisů a dalším správním orgánům odpovědným za provádění směrnice o ochraně volně žijících ptáků a o přírodních stanovišť;
37. považuje za nezbytné, aby byly vypracovány digitalizované a přístupné mapy s přesnými informacemi o základních přírodních zdrojích, chráněných oblastech, využití půdy, vodních nádržích a ohrožených oblastech, které by regionálním a místním úřadům usnadňovaly dodržování právních předpisů v oblasti životního prostředí, zejména právních předpisů souvisejících s biologickou rozmanitostí;
38. bere na vědomí omezené povědomí veřejnosti EU o významu zachování biologické rozmanitosti a o značných ekologických a socioekonomických nákladech, jež by s sebou nesla ztráta biologické rozmanitosti; zdůrazňuje potřebu komplexnější komunikační strategie v souladu s cílem 1 z Aiči;
39. vítá záměr Komise zahájit společně s členskými státy do roku 2013 rozsáhlou komunikační kampaň pro síť Natura 2000, zlepšit uplatňování předpisů EU v oblasti ochrany životního prostředí a na podporu symbiózy ochrany životního prostředí, udržitelného hospodářského růstu a sociálního rozvoje jako rovnocenných zásad, které nejsou v rozporu; za tím účelem žádá o podporu úspěšných projektů a šíření informací veřejnosti o možnostech hospodářského rozvoje šetrného k životnímu prostředí v oblastech s velkou přírodní a kulturní hodnotou, například v rámci sítě Natura 2000;
40. zdůrazňuje, že je nutné zahájit informační a osvětové kampaně na téma biologické rozmanitosti, které by se zaměřovaly na všechny věkové kategorie a společenské skupiny,

¹ Úř. věst. C 16 E, 22.1.2010, s. 67.

příčemž osvětové kampaně pro děti a dospívající mládež, jichž se tato témata hluboce dotýká, by měly být organizovány v první řadě ve školách; zastává názor, že je nutné, aby se vzdělávací programy a odborné vzdělávání, a to přednostně v zemědělské oblasti, lesnictví a příbuzných odvětvích, více zaměřovaly na úlohu biologické rozmanitosti;

41. uznává, že při ochraně biologické rozmanitosti hrají důležitou úlohu nevládní organizace, a to svým příspěvkem do rozhodovacího procesu, aby aktéři působící přímo v terénu a při zvyšování povědomí veřejnosti o této problematice;
42. doporučuje rozšíření správy věcí veřejných na mobilizaci občanů a také na neziskové organizace a hospodářské subjekty, přičemž v případě těchto hospodářských subjektů by měl být důraz kladen na začlenění biologické rozmanitosti do podnikových strategií; uznává hodnotu, znalosti a práci dobrovolného a komunitního sektoru v oblasti ochrany biologické rozmanitosti a žádá regionální i místní samosprávy, aby tyto skupiny zapojily do plánování a konzultování projektů navázáním partnerství mezi orgány, soukromým sektorem a nevládními organizacemi;
43. uznává, že je velmi důležité udržet úzký vztah s místními subjekty a přímými správci půdy, a vybízí proto Komisi, aby v této souvislosti vyvíjela větší úsilí a věnovala pozornost zkušenostem a zvláštním znalostem, kterými mohou tyto subjekty přispět k přípravě návrhů právních předpisů s cílem zajistit dobrý stav přírodních stanovišť, která jsou domovem biologické rozmanitosti, již chceme v EU zachovat;
44. domnívá se, že jedním z důvodů, proč se v celosvětovém měřítku nepodařilo zastavit postupující úbytek biologické rozmanitosti a degradaci ekosystémů, je skutečnost, že nedostatečně chápeme komplexní povahu biologické rozmanitosti a interakce jejích složek mezi sebou a s životním prostředím či hodnotu biologické rozmanitosti pro současné a budoucí lidské generace; znovu opakuje, že biologická rozmanitost je nezbytným pilířem pro provádění jakékoli politiky;
45. proto zdůrazňuje, že je zapotřebí více investovat do výzkumu biologické rozmanitosti, a to včetně ve vztahu k jedné nebo více „společenským výzvám“, jimiž se zabývá program Horizont 2020, aby se zamezilo roztržitosti výzkumné politiky; domnívá se, že takového navýšení finančních prostředků na výzkum biologické rozmanitosti by se – vzhledem k jejich nízkému využívání – mohlo dosáhnout v rámci celkových stávajících prostředků; domnívá se, že tento výzkum by nám jednak mohl umožnit lépe pochopit biologickou rozmanitost a její význam pro všechny aspekty lidských činností, ale také pomocí inovativních koncepcí přispět k novým a vylepšeným politikám i strategiím řízení a vývoje;
46. zdůrazňuje, že je nutné, aby se dosáhlo víceoborového a přeshraničního výzkumného přístupu k otázce biologické rozmanitosti, jelikož ta je neoddělitelně spjata s ekologií, genetikou, epidemiologií, vědou o klimatu, ekonomikou, sociální antropologií a teoretickým modelováním; zdůrazňuje, že je třeba vytvořit politiky udržitelného nakládání s ekosystémy a přírodními zdroji, které budou založeny na vědeckých poznatcích, a to především v odvětvích jako je zemědělství, rybolov a lesnictví, jež jsou pro hospodářství i společnost zásadní;
47. považuje za zcela zásadní, aby dostupné vědecké poznatky o biologické rozmanitosti, příklady osvědčených postupů pro zastavení ztráty biologické rozmanitosti a její obnovu i informace o možnostech inovací a rozvojovém potenciálu, jež vycházejí z přírody, byly

všeobecně známy a sdíleny mezi tvůrci politik a klíčovými zúčastněnými stranami a aby příslušné informační a komunikační technologie hrály při poskytování nových příležitostí a nástrojů rozhodující úlohu; vítá proto skutečnost, že Komise vytvořila platformu EU pro podnikání a biologickou rozmanitost, a vybízí ji, aby tuto platformu dále rozvíjela a podporovala užší spolupráci mezi úřady a evropskými podniky, včetně malých a středních podniků;

48. vyzývá k tomu, aby internetové stránky Evropského informačního systému pro biologickou rozmanitost (BISE) byly dostupné ve všech úředních jazycích EU, aby tak mohly přispět ke sdílení údajů a informací;

Zachování a obnova ekosystémů a jejich služeb

49. bere na vědomí požadavek Úmluvy o biologické rozmanitosti na obnovu 15 % poškozených ekosystémů do roku 2020; nicméně to pokládá za minimum a žádá EU, aby stanovila výrazně vyšší cíl obnovy, který bude odrážet její vlastní ambicióznější cíl a vizi pro rok 2050 s ohledem na specifické přírodní podmínky každé země; vyzývá Komisi k tomu, aby jasně vymezila, co znamenají „poškozené ekosystémy“, a stanovila základ, podle něhož bude možné poměřovat pokrok;
50. vyzývá Komisi k tomu, aby nejpozději do roku 2012 přijala specifickou strategii ekologické infrastruktury, jejímž primárním cílem bude ochrana biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že tato strategie by se měla zaměřovat na cíle týkající se jak městské, tak venkovské oblasti, a to mimo jiné s cílem lepšího naplnění ustanovení článku 10 směrnice o přírodních stanovištích;
51. vyjadřuje politování nad tím, že se Komise chystá vypracovat strategii v oblasti ekologické infrastruktury jen pro rok 2012, zatímco energetické a dopravní koridory byly vymezeny již v návrhu evropského infrastrukturního balíčku; vyzývá proto Komisi, aby urychlila práci na strategii v oblasti zelené infrastruktury a zajistila uskutečnění navrhovaného druhého cíle; souhlasí s tím, že by se měla zvýšit součinnost mezi projekty v oblasti energetiky, dopravy a informačních a komunikačních technologií s cílem omezit negativní dopad na biologickou rozmanitost a že z prostředků EU by měla být financována pouze opatření, která jsou v souladu s právními předpisy a příslušnými politikami Unie;
52. zdůrazňuje, že vytváření přírodního prostředí by se nemělo omezovat pouze na vyhrazené oblasti, ale měly by se vyvinout snahy na jeho utváření v různých místech, jako např. ve městech, podél dálnic a železničních tratí či v průmyslových lokalitách, s cílem vytvořit skutečně zelenou infrastrukturu;
53. vyzývá Komisi k tomu, aby přednostně vypracovala účinný regulační rámec založený na iniciativě „Nulová čistá ztráta“, která zohledňuje získané zkušenosti členských států, a zároveň aby využívala norem, které tvoří součást programu vyrovnávání obchodu a biologické rozmanitosti; v této souvislosti konstatuje, že je důležité uplatňovat takový přístup na všechna stanoviště a všechny druhy v EU, na něž se nevztahují právní předpisy EU;
54. vyzývá Komisi, aby věnovala zvláštní pozornost ekonomické hodnotě druhů a přírodních stanovišť, jejichž „funkce“ jsou neocenitelné, protože úsilí o zachování biologické rozmanitosti se bude v budoucnu zaměřovat na oblasti, které přinesou v krátké době

hospodářský užitek nebo u nichž se to bude předpokládat;

55. uznává, že biologická rozmanitost a ekosystémové služby představují pro průmyslová odvětví a další hospodářské aktéry významné nefinanční přínosy; vybízí organizace ze soukromého sektoru, aby předložily návrhy, jak nejlépe ve významném měřítku biologickou rozmanitost chránit a obnovovat;
56. uznává, že je třeba podporovat zelenou infrastrukturu, ekologické inovace a využívání inovativních technologií, s jejichž pomocí bude možné vytvořit zelenější hospodářství, a vyzývá Komisi, aby v tomto smyslu vypracovala příručku osvědčených postupů; vybízí Komisi, členské státy i místní a regionální orgány, aby vzaly v potaz doporučení ze studie *Ekonomika ekosystémů a biologické rozmanitosti (TEEB)*, jelikož tato studie má sloužit jako užitečný poradenský nástroj pro místní i regionální tvůrce politik, správce a manažery; zdůrazňuje nutnost rozšířit a zintenzívnit školení příjemců prostředků ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti a rovněž místních, regionálních a státních správních orgánů, pokud jde o komplexní evropské a vnitrostátní právní předpisy, jejichž účelem je chránit přírodu a zvyšovat povědomí o tom, jak zásadním tématem je úbytek biologické rozmanitosti; vybízí Komisi, aby zavedla mechanismy technické pomoci určené na podporu znalostí na regionální a místní úrovni, co se týče problémů souvisejících s prováděním předpisů;

Zemědělství

57. připomíná, že více než polovina území EU je spravována zemědělci, že zemědělská půda poskytuje důležité ekosystémové služby a má značnou socioekonomickou hodnotu a že financování společné zemědělské politiky (SZP) představuje významnou část rozpočtu EU; zdůrazňuje, že SZP se neomezuje pouze na zajištění potravin a na rozvoj venkova, nýbrž že je naprosto klíčovým nástrojem zachování biologické rozmanitosti, zmírnění změny klimatu a řízení ekosystémových služeb; konstatuje, že SZP již zahrnuje opatření zaměřená na ochranu životního prostředí, jako jsou oddělování, podmíněnost a agroenvironmentální režimy; nicméně vyjadřuje politování nad skutečností, že tato opatření dosud nebyla úspěšná při zastavení celkového úbytku biologické rozmanitosti v EU a že biologická rozmanitost zemědělské půdy neustále klesá; vyzývá proto k přeorientování SZP na náhrady zemědělcům za poskytování veřejných statků vzhledem k tomu, že trh v současné době nezačleňuje hospodářskou hodnotu důležitých veřejných statků, které zemědělství přináší;
58. zdůrazňuje souvislost mezi vodním hospodářstvím a biologickou rozmanitostí, jež tvoří nezbytnou složku zachování života a udržitelného rozvoje;
59. zdůrazňuje, že v zájmu posouzení účinnosti použitých nástrojů je potřeba přejít z přístupu založeného na prostředcích na přístup založený na výsledcích;
60. vyzývá k ekologizaci prvního pilíře SZP, která by zajistila zachování biologické rozmanitosti v širší zemědělské krajině, zlepšení spojení a přizpůsobení se dopadům změny klimatu; vítá návrh Komise na reformu SZP, která přináší „ekologizaci“ SZP ve formě přidělení prvního pilíře na balíček základních osvědčených postupů uplatňovaných na úrovni zemědělských podniků, které by měly zahrnovat i střídání plodin a diverzifikaci, stálé pastviny a minimální „plochy využívané v ekologickém zájmu“; zdůrazňuje, že taková ekologická opatření musí být proveditelná a nesmí vytvářet zbytečnou byrokratickou zátěž; znovu opakuje svou výzvu k zavedení plošných podpor

pro síť Natura 2000 v rámci režimu přímých plateb; domnívá se, že zemědělské postupy, jež účinně využívají zdroje a jsou šetrné vůči klimatu, zajistí jednak udržitelnost zemědělských podniků, jednak dlouhodobou bezpečnost potravin, a uznává, že by SZP měla hrát při dosahování těchto cílů významnou roli;

61. vyzývá k postupům „ekologizace“ přizpůsobeným oblasti zemědělské rozmanitosti v jednotlivých členských státech, která zohledňuje např. specifickou situaci středomořských států, již navrhované mezní hodnoty v oblasti diverzifikace plodin a ekologicky významných ploch nezohledňují; konstatuje, že sklizené plodiny, trvalé plodiny (olivové háje, vinohrady, jablonoňové sady) a pěstování rýže jsou jen příklady postupů, jež by vzhledem k vysoké hodnotě z hlediska ochrany a zachování životního prostředí, kterou mají některé z těchto zemědělských systémů, měly být v souladu s „ekologizací“;
62. zastává názor, že pomoc veřejným a soukromým subjektům, které chrání biologickou rozmanitost druhů, přírodních stanovišť a ekosystémových služeb, se musí v nové SZP zvýšit a způsoblost se musí rozšířit i na plochy sousedící s lokalitami sítě Natura 2000;
63. vyzývá k tomu, aby se všechny platby SZP, včetně všech uskutečněných plateb v roce 2014, opíraly o pevná pravidla podmíněnosti, která pomáhají zachovávat biologickou rozmanitost a ekosystémové služby a která budou zahrnovat směrnici o ochraně ptáků a směrnici o přírodních stanovištích (aniž by oslabovaly stávající normy použitelné od roku 2007 do roku 2013), a právní předpisy o pesticidech a biocidech a rámcovou směrnici o vodě¹ s okamžitou účinností od roku 2014; vyzývá, aby se na všechny dotčené subjekty vztahovala jednoduchá a transparentní pravidla;
64. vyzývá k posílení druhého pilíře a k výraznému zlepšení jeho environmentálního zaměření a účinnosti jeho agroenvironmentálních opatření ve všech členských státech, a to prostřednictvím minimálních povinných výdajů na environmentální opatření, jako např. agroenvironmentální opatření, opatření ohledně lesního prostředí a sítě Natura 2000, a podpora oblastí vysoké přírodní hodnoty a ekologického zemědělství; zdůrazňuje, že environmentální opatření obou pilířů by se měla vzájemně posilovat;
65. uznává kritickou zprávu Evropského soudního dvora o agroenvironmentálních režimech; konstatuje, že s prostředky ve výši 22,2 miliard EUR, které jsou k dispozici pro roky 2007–2013, bylo v oblasti životního prostředí dosaženo velmi omezených cílů; vyzývá Komisi, aby zajistila, že budoucí podpory budou schvalovány pouze při splnění přísných ekologických kritérií;
66. upozorňuje na skutečnost, že rostoucí poptávka po zemědělských palivech a následné zvyšování tlaku na jejich výrobu v rozvojových zemích ohrožuje biologickou rozmanitost zejména v rozvojových zemích vlivem znehodnocování a přeměny přírodních stanovišť a ekosystémů, jako jsou mimo jiné mokřady a lesy;
67. domnívá se, že by měly být posíleny inspekce zemědělských postupů s cílem zabránit ztrátě biologické rozmanitosti; domnívá se zejména, že by mělo být v zájmu zachování ekosystémů kontrolováno, a v nejcitlivějších oblastech dokonce zakázáno vylévání kalů;
68. vyzývá Komisi a členské státy, aby prozkoumaly fenomén opouštění půdy v některých

¹ Směrnice 2000/60/ES, (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

částech Evropy a tím cíleně podpořily zachování biologické rozmanitosti a zabránily rozšiřování pouští a přitom poskytly nové socioekonomické možnosti pro rozvoj venkova; zdůrazňuje však potřebu respektování stávajících vlastnických práv k půdě; zdůrazňuje rovněž důležitou úlohu evropských zemědělců jako „strážců“ krajiny;

69. varuje před skutečností, že různé a z hlediska zachování biologické rozmanitosti velmi hodnotné druhy a přírodní stanoviště, včetně druhů a stanovišť chráněných právními předpisy EU, jsou závislé na zemědělských ekosystémech, v nichž přítomnost člověka sehrává klíčovou úlohu; v této souvislosti zdůrazňuje, že je důležité zastavit trend opouštění zemědělské půdy; je zastáncem zvýšené podpory pro drobné a středně velké zemědělské podniky, rodinná hospodářství a extenzivní hospodaření s půdou, které podporuje osvědčené postupy zachování přírodních zdrojů;
70. vyzývá Komisi, aby v souvislosti s novou reformou SZP vynaložila více úsilí na podporu těch odvětví zemědělství, která prokazatelně přispívají k ochraně biologické rozmanitosti, zejména na podporu včelařství; zdůrazňuje, že volně žijící a domestikované druhy hmyzu, jako jsou včely, zajišťují opylení 80 % kvetoucích rostlin a že hrozba poklesu jejich stavů představuje obrovský problém pro naši společnost, jejíž zemědělská výroba, a tudíž potraviny, závisí z velké části na opylení kvetoucích rostlin; zdůrazňuje proto, že by v rámci ochrany biologické rozmanitosti měla být zvláštní pozornost věnována chovu včel;
71. zdůrazňuje, že je důležité zastavit a zvrátit trend úbytku rozmanitosti druhů a plodin, který vede k erozi genetické základny, na níž je závislá výživa lidí i zvířat; zastává názor, že je třeba podporovat využívání tradičních zemědělských odrůd typických pro určité oblasti; vyzývá k přijetí vhodných právních předpisů a pobídek pro zachování a další rozvoj rozmanitosti genetických zemědělských zdrojů, např. plemen a odrůd přizpůsobených místním podmínkám;
72. zdůrazňuje, že je nutné zajistit na evropské úrovni užší spolupráci v oblasti vědeckého a aplikovaného výzkumu, který se týká rozmanitosti živočišných a rostlinných genetických zdrojů, a to v zájmu jejich zachování a s cílem zvýšit jejich schopnost přizpůsobit se klimatickým změnám a podpořit jejich účinné využití v rámci programů genetického šlechtění;

Lesní hospodářství

73. vyzývá, aby byla přijata zvláštní opatření na dosažení cíle 5 z Aiči, ve kterém se požaduje, aby se do roku 2020 rychlost úbytku veškerých přírodních stanovišť, včetně lesů, snížila alespoň na polovinu a přiblížila se pokud možno nule a aby se významným způsobem omezila degradace a fragmentace;
74. vyzývá Komisi, aby poté, co bude dokončena studie dopadů evropské spotřeby na odlesňování, navázala na svá zjištění novými politickými iniciativami s cílem řešit zjištěné dopady;
75. vyzývá členské státy, aby přijaly a zavedly plány lesního hospodářství zohledňující příslušné veřejné konzultace, včetně účinných opatření pro zachování a obnovu chráněných druhů a přírodních stanovišť, a související ekosystémové služby;
76. naléhavě vyzývá členské státy a Komisi, aby podporovaly přijetí lesních hospodářských

plánů, mimo jiné i prostřednictvím uplatňování opatření na rozvoj venkova a programu LIFE+; zdůrazňuje potřebu začlenit do lesních hospodářských plánů zvláštní opatření v oblasti biologické rozmanitosti, především zvláštní opatření pro zachování chráněných druhů a přírodních stanovišť s cílem zlepšit jejich stav, a to jak v rámci oblastí spadajících do sítě Natura 2000, tak mimo tyto oblasti;

77. naléhavě vyzývá členské státy, aby vytvořily politiky v oblasti lesnictví způsobem, který bude plně zohledňovat význam lesů v ochraně biologické rozmanitosti, v prevenci eroze půd, ukládání uhlíku a čištění vzduchu a při zachování koloběhu vody;
78. naléhavě vyzývá členské státy, aby v rámci režimů prevence lesních požárů začlenily do svých lesních hospodářských plánů opatření založená na ekosystémech pro zvýšení odolnosti lesů proti požárům;

Rybolov

79. vítá návrhy Komise na reformu společné rybářské politiky (SRP), která by měla zajistit, že bude uplatňován ekosystémový přístup a že budou využívány aktualizované vědecké informace, jež budou sloužit jako základ pro dlouhodobé plány řízení týkající se všech komerčně využívaných druhů ryb; klade důraz na to, že hospodářskou a sociální životaschopnost evropského odvětví rybolovu můžeme zajistit pouze zajištěním dlouhodobé udržitelnosti rybích populací;
80. zdůrazňuje, že žádná země se nedokáže sama vyrovnat s problémem úbytku biologické rozmanitosti, především v mořských ekosystémech, a že chceme-li tento celosvětový problém řešit, musejí vlády členských států spolupracovat a účinněji koordinovat své úsilí; zdůrazňuje, že rozhodné provádění politiky biologické rozmanitosti je přínosem jak pro společnost, tak pro hospodářství;
81. vyzývá Komisi a členské státy, aby zavedly chráněné mořské oblasti, v nichž budou hospodářské činnosti, včetně rybolovu, podléhat zesílenému řízení založenému na ekosystémech, což umožní sladit ochranu životního prostředí s postupy udržitelného rybolovu;
82. zdůrazňuje, že nadále přetrvávají značné mezery ve znalostech o stavu mořských ekosystémů a rybolovných zdrojů, a vyzývá, aby EU zvýšila úsilí v oblasti mořského výzkumu;
83. žádá, aby Komise a členské státy upevnily své úsilí při sběru vědeckých informací o rybích populacích tam, kde jsou tyto informace neúplné, což jim umožní poskytovat spolehlivější vědecká doporučení;
84. vyzývá Komisi a členské státy, aby společnými silami zřídily „evropskou pobřežní stráž“, aby se posílila společná schopnost kontroly a inspekce a zajistilo se prosazování příslušných právních předpisů;
85. vyzývá Komisi a členské státy, aby zintenzívnily své snahy a zajistily, aby množství ulovených ryb bylo do roku 2015 pod hranicí maximálního udržitelného výnosu, a aby začlenily ekologické úvahy do definice maximálního udržitelného výnosu; klade proto důraz na to, že nedostatek odpovídajících vědeckých informací by neměl být záminkou pro nečinnost a že za těchto okolností je třeba na základě obezřetnosti snížit rybí úmrtnost

způsobenou rybolovem; připomíná zákonnou povinnost – stanovenou v rámcové směrnici o strategii pro mořské prostředí¹ – zajistit, aby do roku 2020 veškeré komerčně využívané rybí populace dosáhly bezpečných biologických limitů;

86. poukazuje na skutečnost, že závazek k zachování či obnovení populací ryb nad úroveň, při níž lze do roku 2015 dosáhnout maximálního udržitelného výnosu, jak stanoví balíček reforem v oblasti společné rybářské politiky, které navrhla Komise, byl podpořen vedoucími představiteli států a vlád na světovém summitu o udržitelném rozvoji, jenž se konal v roce 2002 v Johannesburgu;
87. zdůrazňuje, že řízení rybolovu by mělo přispívat k dosažení příznivého stavu z hlediska ochrany v souladu se směrnicí o ptácích a směrnicí o přírodních stanovištích a k dosažení cílů dobrého stavu mořského prostředí podle rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí; zdůrazňuje, že dlouhodobé plány řízení by měly vycházet z vícedruhového základu a neměly by být založeny na jediném druhu, přičemž uváží všechny aspekty týkající se rybích populací, zejména velikosti, věku a stavu reprodukce, aby tak lépe odrážely přístup založený na ekosystému, a že pro jejich přípravu by měly být stanoveny přísné lhůty;
88. zdůrazňuje, že nová SRP a všechna následná opatření přijatá členskými státy musí být v plném souladu se směrnicí 92/43/EHS, směrnicí 2009/147/ES a směrnicí 2008/56/ES;
89. zdůrazňuje, že společná rybářská politika by si rovněž měla vzít za cíl odstranění výmětů méně hodnotných cílových druhů a vedlejších úlovků chráněných necílových druhů ryb, včetně kytovců, mořských želv a mořských ptáků, a neprodleně tento cíl realizovat; nová SRP by navíc měla zahrnovat povinnost pouštět necílové druhy ryb s vysokou nadějí na přežití;
90. zdůrazňuje, že opatření vedoucí k odstranění výmětů nedospělých a podměrečných ryb nebo odlovům přesahujícím kvóty by měla být stanovena tak, aby neposkytovala žádné kontraproduktivní pobídky pro vykládky a komerční využití výmětů;
91. zdůrazňuje, že by měly být stanoveny cíle a lhůty pro snížení nadměrné kapacity s cílem provést čisté snížení kapacity loďstva;
92. konstatuje, že biologickou rozmanitost mořského prostředí vážně ohrožuje nezákonný, nehlášený a neregulovaný rybolov (NNN), a zdůrazňuje, že je třeba posílit spolupráci mezi členskými státy a třetími zeměmi v boji proti NNN rybolovu;
93. konstatuje, že vytvoření rybolovných rezervací (tj. oblastí, v nichž je možné rybolov zakázat nebo omezit), je zvláště účinným a z hlediska nákladů efektivním opatřením k dosažení dlouhodobého zachování rybích populací; v této souvislosti vyzývá členské státy a Radu, aby vymezily rybolovné rezervace a vytvořily pravidla uplatňovaná pro jejich řízení se zvláštním zřetelem k oblastem, v nichž dochází k líhnutí a ke tření rybích populací;
94. vyzývá Komisi, aby vypracovala spolehlivé ukazatele udržitelnosti životního prostředí, včetně udržitelnosti mořského prostředí a pobřežních oblastí, s cílem zhodnotit úroveň pokroku na cestě k obecnému cíli ochrany biologické rozmanitosti;

¹ Směrnice 2008/56/ES, (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

Invazivní nepůvodní druhy

95. vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily, že budou přijata opatření zabraňující proniknutí nových invazivních nepůvodních druhů na území EU a rozšíření již zjištěných invazivních nepůvodních druhů do nových oblastí; zejména požaduje přijetí jednoznačných pokynů v rámci nařízení o SZP a rozvoji venkova s cílem zajistit, aby zalesňování nepoškozovalo biologickou rozmanitost a s cílem zabránit poskytování finančních podpor pro pěstování invazivních nepůvodních druhů; zdůrazňuje nezbytnost ambiciózních strategií a aktuálních seznamů na úrovni EU i členských států; zastává názor, že tyto strategie by se neměly zaměřovat výhradně na tyto druhy, jež jsou považovány za „prioritní“, jak navrhuje cíl 5 strategie týkající se biologické rozmanitosti; vybízí Komisi, aby s ohledem na posílení znalostí podporovala činnosti podobné projektu DAISIE (evropská databáze poskytující souhrnné informace o cizích invazivních druzích);
96. žádá Komisi, aby v roce 2012 předložila legislativní návrh, v němž bude uplatněn celostní přístup k problému invazivních nepůvodních rostlinných a živočišných druhů s cílem vytvořit společnou politiku EU v oblasti prevence, sledování, vymýcení, řízení těchto druhů a systémů rychlého varování;
97. uznává, že prevence je nákladově efektivnější a z hlediska životního prostředí vhodnější než přijímání opatření reagujících na zavedení a rozšíření invazivních nepůvodních druhů; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby upřednostnily prevenci zavádění invazivních nepůvodních druhů v souladu s hierarchickým přístupem k těmto druhům přijatým Úmluvou o biologické rozmanitosti (CBD);
98. zdůrazňuje potřebu zajistit, aby obchodování s ohroženými druhy, včetně druhů zařazených v červené knize ohrožených druhů Mezinárodní unie pro ochranu přírody (IUCN), podléhalo větším omezením, zvláště přísné regulaci; vyzývá dále Komisi a členské státy, aby sledovaly a pravidelně předkládaly zprávy o dovozu exotických druhů a nepůvodních druhů a aby zajistily plné provádění směrnice o chovu volně žijících živočichů v zoologických zahradách¹; žádá Komisi, aby provedla hodnocení a předložila návrhy k zákazu využívání zvířat odchycených ve volné přírodě pro účely obchodování se zvířaty v zájmovém chovu;
99. vyzývá Komisi, aby vzala na vědomí stávající vnitrostátní strategie a akční plány a zajistila, aby se ostrovním přírodním stanovištím dostalo přiměřené pozornosti v rámci budoucího nařízení o invazivních nepůvodních druzích;

Změna klimatu

100. připomíná vzájemnou vazbu mezi biologickou rozmanitostí a klimatickým systémem; je si vědom, že změna klimatu významným způsobem negativně ovlivňuje biologickou rozmanitost, a zdůrazňuje, že ztráta biologické rozmanitosti přirozeně zhoršuje stav klimatu v důsledku degradace úložišť uhlíku, které nabízí přírodní prostředí; klade důraz na naléhavost ochrany biologické rozmanitosti mimo jiné také jako prostředku na zmírnění změny klimatu a zachování přírodních úložišť uhlíku;

Mezinárodní rozměr

¹ Směrnice 1999/22/ES, (Úř. věst. L 94, 9.4.1999, s. 24).

101. vybízí Komisi, aby navrhla právní předpisy k provedení Nagojského protokolu, aby EU mohla co nejdříve tento protokol ratifikovat;
102. zdůrazňuje, že vzhledem ke globální povaze biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb a jejich zásadní úloze pro globální cíle udržitelného rozvoje, musí strategie EU rovněž posílit mezinárodní snahy EU o odvrácení ztráty biologické rozmanitosti, a tím účinněji přispívat k dosažení rozvojových cílů tisíciletí do roku 2015;
103. domnívá se, že tématu zachování biologické rozmanitosti moří musí být na vrcholném setkání Rio+20 v Riu de Janeiro v červnu 2012 věnována pozornost na nejvyšší úrovni;
104. vítá rezoluci Valného shromáždění OSN o zajištění udržitelnosti světového rybolovu ze dne 6. prosince 2011¹, která zdůrazňuje, že je třeba neprodleně vyvinout úsilí na dosažení udržitelného využívání světových oceánů a moří;
105. vítá plán, který byl představen v listopadu 2011 a vyvinut čtyřmi agenturami OSN (UNESCO, FAO, UNDP a IMO) a jehož cílem je přesvědčit země, aby obnovily své závazky k omezení degradace oceánů a k řešení hrozeb, jako je nadměrný odlov ryb, znečištění a úbytek biologické rozmanitosti.
106. vybízí Komisi a členské státy, aby nadále pokračovaly v propagování společného přístupu k ochraně přírody na celém území EU, a vítá, že Komise uznala, že pro zajištění účinné ochrany biologické rozmanitosti v nejbližších regionech a zámořských zemích a územích EU, na nichž se vyskytuje více endemických druhů než na celém evropském kontinentu, je nezbytná její spolupráce s členskými státy; uvítal by posílení zvláštních nástrojů určených k zachování a ochraně biologické rozmanitosti na těchto územích, zejména přípravných prací k projektu BEST (Dobrovolný program pro služby v oblasti biologické rozmanitosti a ekosystémů na území, která se nacházejí v nejbližších regionech, v zámořských zemích a územích EU), který Parlament podporuje od roku 2011, a přidělení náležitých finančních prostředků na ochranu biologické rozmanitosti a ekosystémových služeb v nejbližších regionech a zámořských zemích a územích EU;
107. vyzývá Komisi a členské státy, aby důsledně prováděly a vymáhaly vícestranné dohody v oblasti životního prostředí, včetně (nikoli však výhradně) Úmluvy o mezinárodním obchodu s ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) a Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů (CMS);
108. vyzývá Komisi a členské státy, aby účinně začlenily hledisko udržitelnosti životního prostředí do vztahů se třetími zeměmi a do rámce globálních procesů, jakými jsou rozvojové cíle tisíciletí;
109. naléhá na Komisi, aby posílila příspěvek obchodní politiky EU k zachování biologické rozmanitosti, a proto podporuje její návrh začlenit kapitolu o udržitelném rozvoji obsahující ustanovení významná z hlediska obchodu do všech nových obchodních dohod, a to včetně cílů biologické rozmanitosti;
110. uznává, že se rozrůstá nezákonný obchod s druhy, na které se vztahuje Úmluva CITES; vyzývá proto Komisi a členské státy, aby v této souvislosti navýšily kapacity Interpolu

¹ A/RES/66/68.

a učinily z otázky nezákonného obchodu se zvířaty a rostlinami prioritu v rámci dvoustranných jednání se třetími zeměmi;

111. uznává, že EU představuje jednoho z hlavních dovozců zvířat a rostlin a prostřednictvím svých politik a komerčních činností ovlivňuje zachování biologické rozmanitosti v ostatních částech světa; vyzývá EU, aby přijala opatření na snížení negativního dopadu modelů spotřeby EU na biologickou rozmanitost prostřednictvím začlenění iniciativ pro udržitelné zemědělství a obchod se zvířaty a rostlinami do všech obchodních dohod;
112. vyzývá, aby světový summit Země Rio +20 dospěl ke konkrétnímu pokroku v oblasti inovativních a nezávislých zdrojů financování ochrany biologické rozmanitosti v rozvojových zemích, a trvá na tom, aby se EU a její členské státy v této souvislosti aktivně zasazovaly o dosažení výsledků;
113. vyzývá Komisi a členské státy k rozvojové spolupráci EU, která „neohrožuje biologickou rozmanitost“, s cílem zabránit ztrátě biologické rozmanitosti, přičemž bere na vědomí skutečnost, že na ekosystémových službách jsou nejvíce závislí lidé s nejnižšími příjmy;
114. uznává, že je nezbytné nákladově efektivním způsobem dospět k hospodářství založenému na obnovitelných zdrojích, aniž by byly ohroženy cíle v oblasti biologické rozmanitosti, a že by takové hospodářství mohlo přispět k plnění těchto cílů; v této souvislosti považuje za nezbytné stanovit další záruky týkající se zdrojů, účinnosti a množství biomasy užívané v energetice; v této souvislosti také vyzývá Komisi, aby v co nejkratší době objasnila dopad biopaliv na biologickou rozmanitost, včetně dopadu na nepřímé využívání půdy, a požaduje zavedení účinných kritérií udržitelnosti pro výrobu a používání všech biopaliv, včetně pevné biomasy;

Financování

115. vyzývá Komisi a členské státy, aby identifikovaly všechny stávající dotace, které podle objektivních měřítek poškozují životní prostředí, a vybízí Komisi, aby do roku 2012 zveřejnila akční plán (včetně časového harmonogramu), kterým by tyto dotace do roku 2020 postupně zrušila v souladu se závazkem přijatým v rámci Nagojského protokolu;
116. zdůrazňuje význam mobilizace jak evropských, tak vnitrostátních finančních prostředků ze všech možných zdrojů, včetně vytvoření specifického nástroje financování biologické rozmanitosti, a důležitost rozvoje inovativních finančních mechanismů, zejména bank stanovišť ve spojení s vyrovnávacími režimy, k dosažení cílů stanovených v oblasti biologické rozmanitosti;
117. zdůrazňuje potřebu navýšit rozpočet pro výzkum v oblasti životního prostředí a biologické rozmanitosti v příštím rámcovém programu pro výzkum, který bude odpovídat obrovským potřebám a úkolům řešícím ztrátu biologické rozmanitosti i změnu klimatu, a to s cílem zacelit zjištěné nedostatečné znalosti a podporovat příslušné politiky;
118. vyzývá Komisi, aby přezkoumala, zda je současný regulační režim dostatečně podnětný pro strategie posilující biologickou rozmanitost, a aby navrhla nákladově efektivní řešení, která přesunou výdaje v oblasti biologické rozmanitosti od byrokracie směrem k ochraně a zlepšování;
119. souhlasí s tím, že dobře navržené tržní nástroje, jejichž cílem je internalizovat externí

náklady na spotřební a výrobní činnosti v oblasti životního prostředí, mohou přispět k naplnění cíle zastavit ztrátu biologické rozmanitosti, pokud jsou spojeny s pobídkami pro zelené investice v rámci odvětví, jichž se dotýkají;

120. vítá vytvoření platformy EU pro podnikání a biologickou rozmanitost ze strany Komise s cílem zapojit soukromý sektor do úsilí o zachování biologické rozmanitosti;
121. vyzývá Komisi, aby předložila Parlamentu a Radě zprávu o možnostech zavedení plateb za ekosystémové služby s přihlédnutím k úloze zachování biologické rozmanitosti;
122. vyzývá Komisi a členské státy, aby tuto novou strategii v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 plně prováděly a financovaly a přitom zajistily, aby každé z opatření EU v oblasti finanční podpory bylo v souladu s právními předpisy týkajícími se biologické rozmanitosti a ochrany vod;
123. zdůrazňuje, že je nezbytně nutné zajistit, aby příští víceletý finanční rámec (2014–2020) podporoval dosažení šesti cílů stanovených ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti a aby bylo posíleno financování programu LIFE; klade důraz na potřebu soustředit pozornost na projekty sociální odpovědnosti podniků, které podporují biologickou rozmanitost;
124. dále konstatuje, že obrovská hospodářská hodnota, kterou biologická rozmanitost představuje, je cenným zhodnocením investic vynaložených na její zachování; proto vyzývá k navýšení finančních prostředků na opatření ochrany přírody;
125. vyzývá Komisi a členské státy, aby se s ohledem na zajištění nezbytných finančních prostředků pro síť Natura 2000 postaraly o to, že z finančních zdrojů EU i členských států bude ročně poskytnuto nejméně 5,8 miliardy EUR; dále žádá Komisi a členské státy, aby zajistily, že příslušné finanční prostředky budou k dispozici prostřednictvím různých fondů EU (např. prostřednictvím fondů SZP, Evropského námořního a rybářského fondu, fondů soudržnosti a fondu LIFE+) a zároveň lepší koordinaci a soudržnost mezi těmito fondy, mimo jiné prostřednictvím koncepce integrovaných projektů, což zlepší transparentnost v případě jednotlivých regionů, jež čerpají prostředky z evropských fondů; vyzývá EIB, aby se zapojila do vytváření inovativních finančních nástrojů a technických a poradenských služeb na spolufinancování projektů spojených s biologickou rozmanitostí;
126. vyjadřuje nespokojenost s navrženými prostředky na nový program LIFE, které navzdory značnému úspěchu za posledních dvacet let tvoří nadále jen nevýznamnou část rozpočtu EU; domnívá se, že úkoly, které stanoví plány na zachování biologické rozmanitosti a ochrany přírody, vyžadují podstatné navýšení prostředků přidělených na program LIFE;
127. se znepokojením konstatuje, že řada projektů financovaných v rámci programu LIFE+ je v jednotlivých členských státech každoročně pod hranicí orientační přidělené částky; vyzývá Komisi, aby posoudila důvody tohoto nedostatečného plnění a v případě potřeby navrhla změnu pravidel tohoto programu, zejména s ohledem na výši spolufinancování;
128. uznává význam zelených veřejných zakázek a domnívá se, že by se jejich využívání měla věnovat větší pozornost, a to zejména ze strany veřejných orgánů, jež čerpají prostředky z fondů EU; doporučuje orgánům pro systémy řízení a kontroly, které byly zřízeny v členských státech pro spravování strukturálních fondů a fondů soudržnosti, aby

podporovaly projekty, jež takové postupy plánují;

129. vítá návrh Komise investovat ve finančním období 2014–2020 do ochrany a obnovy biologické rozmanitosti z prostředků Fondu soudržnosti; doporučuje také zvážit možnosti programu Natura 2000 pro místní ekonomiky a trhy práce;
130. uznává, že „zelené hospodářství“ je prostředkem k vytváření dovedností a zaměstnanosti, a vyzývá k tomu, aby bylo finančně podporováno, což napomůže k vytváření kapacity na místní úrovni a k navazování na místní a tradiční znalosti v boji za ochranu biologické rozmanitosti; zdůrazňuje, že zhruba 30 % celkového objemu finančních prostředků přidělených na politiku soudržnosti v období 2007–2013 je k dispozici na činnosti se zvláštním dopadem na udržitelný růst; vybízí členské státy, a zejména místní a regionální orgány, aby v souvislosti se snahou o zastavení úbytku biologické rozmanitosti vyvíjely více aktivity, zvýšily své úsilí při investování do přírodního kapitálu a využívaly finanční zdroje regionální politiky pro předcházení přírodním rizikům v rámci ochrany přírodních zdrojů a přizpůsobování se změně klimatu, zejména s ohledem na programové období 2014–2020;
131. vybízí členské státy, aby plně využívaly možnosti sladit stávající operační programy s cíli strategie Evropa 2020 v oblasti udržitelného rozvoje pomocí přehodnocení investičních priorit pro projekty, a naléhavě je vyzývá, aby dostupné zdroje využívaly efektivněji;

o

o o

132. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.